

Nr 25.

Ankom till riksdagens kansli den 15 mars 1916 kl. 5 e. m.

Utlåtande, i anledning av väckt motion om skrivelse till Kungl. Maj:t angående löneroglering för viss personal vid lantbruksinstituten vid Ultuna och Alnarp samt vid egendomarna Ultuna och Alnarp med underlydande gårdar.

I en inom andra kammaren väckt, till jordbruksutskottets förberedande behandling hänvisad motion, nr 179, av herr *Erikson* i Uppsala m. fl. har hemställts, att riksdagen ville hos Kungl. Maj:t anhålla om utredning *dels* huruvida och i vilken utsträckning den vid statens jordbruks- och mejeriinstitut vid Ultuna och Alnarp samt vid egendomarna Ultuna med underlydande gårdar Kungsängen och Graneberg samt Alnarp anställda personal, vars löner hittills icke reglerats genom Kungl. Maj:ts och riksdagens beslut, bör uppföras på ordinarie stat, *dels* huruvida och i vilken utsträckning lönerna för övrig personal vid ovannämnda institutioner och egendomar böra regleras efter av Kungl. Maj:t fastställda grunder såväl i kontant lön som naturaförmåner, samt för riksdagen framlägga de förslag, vartill utredningen kan föranleda.

Beträffande de skäl, som anförts som stöd för denna framställning, hänvisas till motionen.

Vad först beträffar uppförande å ordinarie stat av de vid ifrågasvarande institutioner anställda vaktmästare och en löneroglering för dem i enlighet med de för statens vaktmästare i allmänhet gällande grunder, så intager enligt vad utskottet har sig bekant nämnda befattningshavare

Utskottet.

så väl med avseende å arten av deras arbete, årliga tjänstgöringstid m. m. som ock ifråga om möjligheten att bereda sig extra arbetsförtjänst en särställning i förhållande till vaktmästarna inom andra statsinstitutioner. Vid sådant förhållande anser sig utskottet icke kunna biträda vad motionärerna i berörda avseende ifrågasatt.

Rörande vidare uppförande å ordinarie stat, såsom motionärerna också ifrågasatt, av den personal, som i motionen betecknas såsom varande i förmansställning, så torde detta icke vara lämpligt i betraktande av att nämnda anordning innebär att vid vederbörande institutioner intill uppnådd pensionsålder binda denna personal.

Beträffande slutligen frågan om reglering av lönerna för den i motionen åsyftade »övriga personalen», så har utskottet med hänsyn till de vittgående och jämväl betänkliga konsekvenser, som synes utskottet med skäl kunna befaras följa av en dylik lönereglering med avseende å med denna personal jämförliga andra kategorier arbetare i statens tjänst och då utskottet för övrigt ej av den i ämnet förebragta utredning funnit sig övertygat angående behovet av den ifrågasatta löneregleringen, ej kunnat biträda motionärernas framställning i denna del.

Under återopande av det anförda hemställer utskottet,

att förevarande framställning icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 13 mars 1916.

På jordbruksutskottets vägnar:

RAOUL HAMILTON.

Närvarande: Herrar greve Hamilton, Ericsson, Petersson, P. Alfred, Fahlén, Holmquist, Lindblad, greve Wachtmeister, Öberg, Nilsson i Linnås, Barthelson, Ingeström, Tysk, Larsson, Hage och Norin.

Reservationer:

av herr *Hage*, som anfört:

»Innebörden i utskottsmajoritetens svar på herr Erikssons i Uppsala m. fl. motion nr 179 i andra kammaren torde vara, att majoriteten anser, att de i motionen avhandlade befattningshavarne varken böra uppföras på ordinarie stat ej heller på något annat sätt erhålla några förbättringar i anställningsvillkoren, t. ex. i form av viss tids garanterad tjänstledighet per år utan löneavdrag eller dylikt. Då jag för egen del ej kunnat gå med på denna uppfattning, anser jag mig skyldig att med några ord klargöra, huru jag ser denna fråga.

Vad då först beträffar de i motionen omnämnda vaktmästarne, så torde deras ställning ej synnerligen mycket skilja sig från den, som intages t. ex. av veterinärhögskolans vaktmästarekår. Skäl torde därför förefinnas att till prövning upptaga frågan om vaktmästarnes ordinarieblivande. Några större lönetekniska svårigheter torde det därvid ej möta, att vid en eventuell lönereglering ordna lönefrågan så, att behörig hänsyn toges till möjligen utgående extra inkomster och befattningshavarnes tjänstgöringsförhållanden i övrigt.

Vad sedan de övriga i motionen omnämnda befattningshavarne beträffar, så kan jag ej heller med avseende på dessa ställa mig i princip definitivt avvisande mot yrkandet på utredning om de åtminstone i viss utsträckning ej möjligen böra uppföras på ordinarie stat eller annars erhålla vissa förmåner av det slag, som man numera börjar allt mera tilldela extra befattningshavare i statens tjänst. Jag vågar på tal om denna fråga erinra om 1914 års B-riksdags beslut att, efter motion av herr Palmstierna, i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Konungen måtte låta verkställa utredning, huruvida och på vad sätt må kunna beredas viss tids ledighet med bibehållna löneförmåner (semester) åt arbetare och med dem likställda, vilka äga full och stadigvarande sysselsättning vid statsförvaltningen. Nämda beslut torde knappast kunna tolkas på annat sätt än som ett principuttalande för att extra statstjänare böra erhålla sådana förmåner som de här omnämnda.

Min uppfattning i denna fråga är alltså den, att starka skäl kunna anföras för att göra vaktmästarne till ordinarie men att även en utred-

ning bör ske, huruvida vissa övriga befattningar, omnämnda i motionen, böra uppföras på ordinarie stat eller också, med bibehållande i extra tjänsteställning, åtminstone erhålla vissa förmåner av ovan nämnt slag.

På grund härav yrkas,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t måtte låta utreda huruvida och i vilken utsträckning de i herr Erikssons i Uppsala m. fl. motion nr 179 i andra kammaren omnämnda befattningshavarna böra uppföras på ordinarie stat eller åtminstone erhålla vissa löneförmåner utöver de nu utgående.»

av herrar *Tysk* och *Norin* mot vissa delar av utskottets motivering; samt

av herrar *Hamilton* och *Holmquist*.